

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Blang har Ordet for en kort Bemærkning.

Blang: Jeg maa skønne, at det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussens sidste Udtalelser var ret upaa krævede, da mine Bemærkninger før aldeles ikke var henvendt til det ærede Medlem. Min Bemærkning om, at overfor Samfundsinteresser maatte lokale Interesser vige, var fremkaldt af den almindelige Debat, der har fundet Sted i Salen, og jeg tilføjede udtrykkelig, at jeg som bornholmsk Repræsentant ogsaa ønskede Navigationsskolen i Rønne opretholdt — det er ganske naturligt —, men at jeg ikke ønskede af Hensyn til lokale Interesser at faa en berettiget økonomisk Plan til at strande.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Jeg takker de ærede Ordførere og de andre ærede Medlemmer, som har haft Ordet under denne Forhandling, for den i det store og hele velvillige Modtagelse, de har givet det foreliggende Lovforslag. Naar jeg siger: i det store og hele velvillige, er det, fordi det forekommer mig, at der bag de faldne Udtalelser ligger det samme, som laa bag Forhandlingerne i det andet høje Ting, nemlig en Erkendelse af det berettigede i mine Bestræbelser for at forbedre den nuværende Ordning af vor Navigationsundervisning, og at man ogsaa var enig med mig i, at det foreliggende Lovforslag ikke alene er en farbar Vej, men ogsaa den Vej, som vil være den eneste rette, naar man i videst muligt Omfang skal tage Hensyn til de bestaaende Forhold og de berettigede Interesser, som kan gøre sig gældende i de Kommuner, i hvilke der nu ligger Skoler. Jeg forstaar altsaa, at der i dette høje Ting gør sig det samme gældende som i det andet høje Ting: at man er enig i Hovedprincipperne i Lovforslaget, og at Uenigheden først kommer frem, naar man kommer til Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade man skal føre disse Principper ud i Livet, med andre Ord, paa hvilken Maade man skal realisere dels de rosværdige Bestræbelser for at gennemføre Bespareser for Statskassen, dels de lige saa rosværdige Bestræbelser for at gennemføre en god og forsvarlig Skoleordning. Her kommer altsaa Uenigheden til Orde, her er det, de lokale Interesser møder op, og hvert af de Medlemmer, som paa en eller anden Maade er knyttet til en bestaaende Skole, fremkommer med deres forskellige Krav. Men mon ikke netop det, at Interesserne ved Udførelsen af disse Pla-

ner brydes saa stærkt, skulde føre til, at man i dette høje Ting ligesom i Landstinget til sidst skulde kunne enes om det foreliggende Lovforslag som den eneste farbare Vej og som den eneste forsvarlige Løsning af Spørgsmaalet, gennem hvilken man tager det videst mulige Hensyn til de lokale Interesser uden at skade Bestræbelserne for en Simplificering af Skoleundervisningen og en Besparelse af Statsudgifterne? Jeg vil i alt Fald haabe det.

Jeg maa beklage, at mit Haab om at undgaa Udvalgsbehandling tilsyneladende ikke vil gaa i Opfyldelse, idet jeg forstaar, at det ærede Medlem Hr. Niels Petersen vil stille Forslag i saa Henseende. Naar jeg beklager det, er det kun, fordi jeg mente, at man maaske kunde undgaa Udvalg ved en udførlig Behandling her i Salen. Jeg vil dog gerne sige til det ærede Medlem, at jeg ikke som Argument mod en saadan Udvalgsbehandling har anført, at Lovforslaget havde været behandlet i Landstinget, og at man derfor roligt kunde tage det her i dette høje Ting. Det, jeg fremførte, var kun en Henstilling om, at man mulig kunde undgaa Udvalg. Deri laa ogsaa, hvis man ikke kunde undgaa det, en Henstilling om, at Behandlingen i Udvalget i alle Tilfælde maatte blive saa kort og velvillig som muligt.

Medens Forhandlingerne i Landstinget drejede sig væsentlig om Skolen i Aalborg, har det i Dag væsentlig været Skolen i Marstal, der har være paa Tale. Til at begynde med vil jeg gerne i al Almindelighed sige, at jeg ogsaa her i dette høje Ting maa fastholde det Standpunkt, jeg indtog i Landstinget, at jeg ikke ser mig i Stand til at gaa med til nogen Ændring i saa Henseende i det foreliggende Lovforslag. Jeg maa, som jeg tillod mig at udtale i min Fremsættelsestale, stadig anse det for meget skæbnesvangert for hele den Plan, der ligger til Grund for Lovforslaget, om man nu begyndte at røre derved, tog Hensyn til den ene eller den anden Skole og derigennem brød hele den Linie, man søger at følge her. Paa den anden Side har jeg aldrig været uvillig til at forhandle om disse Spørgsmaal, og selvfølgelig vil jeg heller ikke være uvillig til at forhandle om dem i et Udvalg, idet jeg dog maa forudskikke den Bemærkning, at jeg ikke kan give Udvalget noget Haab om, at jeg vil ændre denne min Opfattelse, men jeg vil naturligvis gerne, hvis det altsaa kommer til Udvalgsbehandling, have Lejlighed til i Udvalget nærmere og mere udførligt, end jeg kan gøre det her, at begrunde den.

Naar jeg i Dag navnlig skal holde mig til